

Виходить у Львові
що для (крім неділь
гр. кат. субот) о 5-й
годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: улиця
Чарнецького ч. 12.

Письма приймаються
лишь франковані.

Рукописи
звертаються лише на
окреме ждання і за вло-
женням оплати поштової.

Рекламації
невидічані вільно від
плати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПІСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Вісті Політичні.

Справа квоти. — Англія в Єгипті. — Поль-
жане в Росії.

Як звістно, квотові депутати, австрійська і угорська, не могли погодитися що до квот, якими мають причинити ся обі половини монархії до спільних видатків. Австрійська депутати, опираючись на чисел населення, пред-
кладала відношене 57·6 до 42·4 процент, а то на час лише від 1 липня до 31 грудня с. р. Угорська же депутати обставала при давнім ключі т. є. при відношеню 65·6 до 34·4 про-
цент, жадаючи, аби їх задержано аж до 31 грудня 1915 року. Супротив того віддано спра-
ву до порішення Короні і найвищою постановою з дня 28 липня с. р. рішили Цісар, що обі половини монархії мають причинити ся до спільних видатків в теперішньому відношенню на час одного року т. є. до кінця червня 1907. Тоді цісарське письмо оголосила урядова Wiener Ztg. дня 1 с. м.

Англійці хотять завести в Єгипті важину в наслідках зміни. Іменно намірюють дотеперішніх єгипетських губернаторів арабської на-
родності усунути і заступити їх всюди Ан-
глійцями. І так недавно іменованій губерна-

тор Каїра Седжи-паша, має бути застушеній англійським командантам поліції Мансфільдом. На місце губернаторів інших єгипетських міст, як Александрия, Суез, Порт Саїд, мають стати губернаторами також Англійці. Очевидна річ, що та вість дуже огірчила краєве населення, котре й так обурене дотеперішнім правлінням Англіїв. Губернатор міста в Єгипті має дуже широкий круг діяння. Лише в Александриї мішана рада міська заряджує містом в європей-
ськім розумінні, в кождім іншім місті той заряд єсть в руках губернатора. Коли би отже ті у-
ряди обсаджено Англійцями, то Англія мала би средства до здавлення всякого арабського руху.

В Росії „союз настоящих русских“ пере-
ходить і собі до терору. В першій мірі видав засуди смерті на б. членів думи, кадетів, груп-
пи труду і революційних партій і вже дов-
вершив один такий засуд на б. посл Герцен-
штайн, котрого убито на проході над морем в Теріокі в Фінляндії. Та партія відроджує ся отверто страшними погромами юдів, коли не устане революційний терор, або коли би правительство, чи похиляна ним дума, зважи-
лись надати юдіям рівноправність. Правосла-
вне духовенство підpirає сю акцію, а по роз-
вязанню думи майже у всіх церквах підправлю-
вано благодарні богослужіння. Вправді лібераль-
не правительство Столипіна видало комунікат,

що оно не числить на поміч реакційних зма-
гань „союза настоящих русских“ і всякі на-
сильства з їх сторони буде строго карати, од-
нак то ще не запобіжить розвою подій. Весь-
міряє до того, що Росія скучає ся ще в
страшній братобійці, внутрішній війні і аж
з крові тисячів жертв виплине молода воля.
— Що до аграрного руху, то до тепер він про-
являється в острійшій формі тілько в російських
губерніях та в добрах російських поміщиків.
Польські дідичі уміли в угодовій дорозі беречи ся перед страйком та грабіжю. Та тепер, здається ся, то вже змінилося, бо ось що пише прям. варшавське „Słowo“ про страйки на Польщі:

„Ми тут окружені острими загальними
страйками, бо не тілько рільними, але двірською
службі, фабрик і лісовою службі. Богато дворів
одустіло, богато посесорів мешкає в гостини-
цах по місточках, в яких стоїть воїско, бо там чують себе безпечноше. Страйки такі
страшні, що збіже стоїть на них з вистаним
колесом. Жінка ще не розпочаті. Властителі,
їх жінки, діти, гості обслугують коні, доять
корови, послугують дома, носять воду, руба-
ють дрова, варять. В інших містностях стар-
шини видають дідичеві документ, уповажняю-
чий їх взяти до прислузи трех людей під
услівем: а) щоби ні один з них не належав

МУРАН.

(З чеського — Ф. Новака).

Кликали на него Муран.

Чому Мурав, а не інакше, годі було від-
гадати. Пес був худий, брудно-жовтий, сумо-
вітій, з видом трівожної шокори на кінчастім
піску, з короткими, немов пообрізуваними
ухами, що вічно ятрили ся, та з хвостом, по-
дібним до знаку питання.

В літі Муран любив найбільше перебува-
ти на полях; помагав пастухови пильнувати
худобу, гавкав на вози, що переїзджали доро-
гою, та на проходжих людей, і за те діставав
часто ногово, патиком або каменем.

Найбільша пріємність була для Мурана,
коли у високій конюшині або бульбі вигровив
заяця. Гонив за ним завжди крізь поля, сіпо-
жати, рови, плоти, сади, величезними скоками,
а пізніше вертав з підним, ледви диха-
ючи, з вистягнутим язиком, з якого лився
плюсунок піт.

Запою, коли худоба лишалась в теплих
оборах, Муран сидів у своїй буді. Яка то бу-
ла буда! Стара бочка, з вибитим дном, з клап-
тем стертої на порох соломи. Муран цілими
днями спав у бочці, звисений в клубок. Будив
ся лише до іди, яку приносили єму що рана
у вищерблених мисців. Кидав ся на неї лакомо
і пожирав до крихіткі, хотій була погана,
смердяча...

Мілько разів хотів чужий входив на обі-
сте, Муран одним скоком кидав ся так далеко,

як лише позвалив ланцуз і гавкав що сили,
грізно склячи зуби.

Часто Муран товаришив свою панові на
ярмарки до сусідніх місточків і тоді годинами
дожидається на дворі на пана, що бавив ся в ши-
ночку.

Взагалі була се собака вірна свому пано-
ви, покірна і вещаслива, як більшість собак.

* * *

Одного разу, вортаючи з досить далекої
ярмаркової прогулки, Муран згубив свого па-
на. Застряг десь в шиночку, а Муран став
тимчасом волочити ся по околиці, перешукую-
чи лакомо съмітниці, щоби знайти яку кість
або щось іншого до щоки. Коли зернув до
коршми, стидаючись своєї провини і пригото-
ваний на кілька копійок, пана вже не застав,
лише двох неанакоміх селян. Без копійок не
обійшлося і Муран мусів вийти з коршми.

Місточко лежало при перехрестіх доро-
гах. З майдану перед коршмою розходилося
шість доріг. Котру вибрати? Бідолашна соба-
ка вайшла ся у великий клооті. Наставила
уха, щоби зловити у воздуши шелест знакомих
кроків, обнюхала землю, глядаючи съвіжого
сліду пана, заскокла жалісно і пустила ся в
дорогу.

Небавком Муран ставув занепокоєний,
тремтячи на цілім тілі. Відтак ішов цоволи,
осторожно, з головою при самій землі. Впадав
на бічні дороги і зараз вертав; вибігав на горби-
ки і знов крутив ся на одній місці, обнюхую-
чи кожде дерево, кождий камінь.

Ніч западала. На право і на ліво від до-

Передплата

у Львові в агенції
дневників на пасажі Гав-
смана ч. 9 і в ц. к. Стар-
остствах на провінції:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на четверть року „ 1·20
місячно . . . „ — 40

Поодиноке число 2 с.

З поштовою пере-
 силкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на четверть року „ 2·70
місячно . . . „ — 90

Поодиноке число 6 с.

роги на поля клали ся темні тіні. Сходив мі-
сяць, блідий, сумний. Муран сів на задніх ногах і з витягненою шию, звернувши голову
до місяця, почав протяжно, розлучливо гавкавати.

Ніхто серед глубокої нічної тишини не
звернув уваги на жалі сердеги Мурана....

* * *

Раненько по тій ночі бурмістр місточко
встав як звичайно і відбував звичайний про-
хід, в знаменитім гуморі, відкланюючись по-
важно рідким прохожим.

Нараз бурмістр станув як въз颤аний. З
противної сторони наблизився до него жовтий
пес, худий, заболочений і як здавало ся, дуже
утомлений.

Був се пан нещасний Муран.

— Боже! — крикнув бурмістр — чужий,
незнакомий пес.

В малих місточках появляється незнакомого
пса в подію рівно важкою, як приїзд незнакомого
чоловіка.

Пес перейшов коло керници, не спинюючись.

— Ах! — зойкнув бурмістр. — Той пес
не задержується навіть при воді! Преці то більше
як певне, що се скажений пес!

Тремтячи із страху, бурмістр узбройвся
в камінь. Пес наблизився поволі, звісивши
до землі голову.

— Боже! — крикнув бурмістр — той пес
має піну на піску!.. Ратуйте! На поміч!..

Бурмістр скочив за дерево і кинув на пса
каменем. Не поцілив. Муран глянув на чоловіка
смирними очима і відійшов.

* * *

до давної служби, б) щоби кождому з них плачено по рублеви денно. Документ кінчить ся словами: „Позволене се даво в сільській управі за преложенем казьонної печати“ — підписи старшини і писаря“.

Нинішні телеграми з Росії доносять, що там починають вибухати в різних місцях генеральні страйки, котрі приирають грізні розміри. Всюди там, де вибухають страйки, воєнко обсаджує залізничі двірці. — Як доносить урядова петербургска агентия, установлена в Кронштадті окремі воєнні суди, котрі зарядили богато екзекуцій. Під час бунтів моряків піхота була так дуже обурена на бунтуючихся, що тяжко було єї здергати від вибиття всіх бунтівників. — З Севастополя доносять про бунт на чотирох воєнних кораблях і на двох торпедовцах. Також в Лібаві вибух бунт між моряками.

З Гельсінгфорса доносять, що в тім місті віддало ся на услуги поліції кількасот молодих людей, аби привернути спокій. Та стороха прибрала пазу „бліої гвардії“ в противності до революційної „червоної гвардії“ і під проводом поліції старала ся недопустити до страйку. Мимо візвання „червоної гвардії“, місіка залізниця курсує під охороною „бліої гвардії“, на котру „червона гвардія“ стріляла з револьверів. „Біла гвардія“ відповіла огнем на стрілянину. Коли прибуло воїско, „червона гвардія“ уступила. До другої оружної розправи прийшло коло залізничного двірця. Тепер на уликах спокій, але положене все ще поважне. Серед робітників під впливом „червоної гвардії“ збільшає ся неспокійний настрій даліше.

Д О П И С Ъ.

(Письмо з села.)

Від п. Івана Бессараба з Ператина одержуємо слідуюче письмо з прошкюю оуміщенню: Дуже часто нарікають хлопи, кажучи: Куме, нам пани біду роблять... — а якже лішче таким людям робити. Ходять слухи, що там, то там суть страйки. В то не входжу, яка там платня; може люди великої жадають, а може пани лихо платять. Но, як на пр.: в добрах

В одній хвили ціле місточко заалірмували страшна вість: скажений пес! Отвіралися віконниці та вікна, перед сіні вибігали люди, узброєні в вили, коли, лопати і звичайні костури. Але загальне ополчене показало ся злишим, бо власті, в особі бурмістра, поробили вже відповідні зарядження.

Тимчасом Муран посеред ринку, де ніхто не зважив ся підійти близьше, витягнув ся спокійно і почав огризати найдену кість, придережуючи єї лабами. Не передчував трагічної хвили.

А власне наближає ся до него товпа людей. На переді ступав стражник з рушницею. На десять кроків від місця, де лежало небезпечне звіря, задержали ся всі.

Стражник закотив рукави і приложив рушницю до рамени. З товпи стали роздаватись замітки та ради.

— Лише не спішити ся, міріти поволи!
— Коби лиш не хибити, борони Боже!

— Найліпше міріти в сам лоб!

— Спокій! — крикнув нараз сам герой хвилі, стражник, і здіймивши шапку, котра видко ему заваджала, кинув її далеко від себе.

Змірив до пса, до того вірного, бідолашного пса, що тепер кинув свою кість і споглядав на товпу несміло, трівожно, не розуміючи, чого ті люди хотять від него.

Настана хвиля тишини. Женщины закривали собі руками уши, щоби не чути гуку; мужчини кліпали очима.

Нараз роздав ся гук вистрілу і в тій хвили за ним болісне, роздираюче скомлінє.

Пес скопив ся і побіг, кулявіючи, а єго слід назначував ся густими каплями крові.

Его Екеселенції гр. Ст. Баденського не може до страйку прийти, а то з тої причини, що все є відповідна платня, хоть може в літі і шось низша, лиш все є зарібки, ніколи не дають дармувати, чи то на весні, в літі, в осені і в зимі, все є робота — як не в полі, то в фільварку, чи в хмеллярні або в лісі чи при торфі; на пр. хлощи, котрі мають по 14 — 16 літ, беруть місячно в літі по 14 — 18 корон і квіт на фіру дров і випас на одну або дві штуки; шестилітні діти брали за сушене торфу по 30 сот. — На пр. возівм село Ператин. В нас з страйку съмлють ся і як може форналь страйкувати (хотя §. 32 з 1857 р. не позволяє), коли має на вагу 1400 kg. збіжа, 60 кор. пенсії, хороший огород на ярину і на 4 — 5 мішків каргофель поля до висадження, котрі приносять 30 — 40 мішків, тепер помешкане, опал, удержане одною корови, лікар і не чи слія, коли би форналь лежав і два місяці хорий. Доказ маємо на тім, що коли Е. Е. гр. Бадені відобрив фільварок Ператин в 1898 р., повертали до него форналь, що були вперед у поесора, не маючи доброї сорочки а нині они мають вже гогівку і позичають гроші господарям на село, інші покупили доми в селі; отже видко з того дуже добре, що залежить все від доброти хлібодавців. Як знаємо, Е. Екес. гр. Бадені уміє постояти за убогим станом, знаю з статистики пожарів в Ператині з дня 30 червня 1891 і 4 листопада 1891 і 26 лютого 1892, 16 грудня 1897, 30 серпня 1902, 24 жовтня 1902 і 5 мая с. р. В тих пожарах погоріло 26 господарів, аң одног Е. Екеселенция не опустили і обдарили матеріалом і грішми.

Чи можна против сего добродія виступати, наї читателі судять самі? Не можна таож якож сказати против Вп. п. завідателя дібр Ст. Дембінського і Вп. п. Россів в їх розумії господарці.

Правда, и нас появili ся також чорні духи з своїми книжочками п. Семена Вітика (як поступати в часі страйку), лиш лежать, там де сонце не съвітить. Нам страйку не потрібно і з широго серця радимо нашим селянам не слухати Юдів, що ведуть їх в пропасть.

Іван Бессарараб.

Н О В И Н К И.

.Львів, дня 4-го серпня 1906.

— Ц. к. красва Рада шкільна перенесла учителів (-льки): Ад. Струтинського з Тернополя

Стражник глядів збентежений на свою рушницю, а приголомшена товща на стражника.

* * *

Муран біг цілий день, страшно кулявіючи, на трех ногах та стікаючи кровлю. Від часу до часу задержував ся, щоби полизати рану. Спогікав ся на кождім кроці і біг дарами, полями, селами.

Всюди випереджувала его страшна вість про скаженого пса, що гонить з напіженою шерстю, запінений, окровавлений. Уоружувалися села і двори, всюди витали Мурана костурами, камінем, навіть вистрілами.

Ціле тіло пса виглядає як одна рана, як кусень порубаного мяса; кров плине на закурену дорогу, на трави. Пес біжить все дальніше, пошпортуючись о каміні, о борозні, о купині трав, переслідуваний грізними окликами.

Вже під сам вечер Муран впав в жито, десь під лісом, далеко від села. Вітер колисав лагідно золоте, високе колосе. Муран зложив свое зболіле, скостеніле тіло на мягкий постели з блаватів і маків.

І навколо вабили ся перепелиці, дзвонили жайворонки, бреніли мухи, а пес умірав, все ще не розуміючи, чого люди від него хотіли, за що били, і за що він тепер віддає жите...

Бідний Муран... Не знає, що люди не лише пса, але чоловіка, свого брата, також переслідують, бьють, катують... А за що?

Того часто не знають ані жертви, ані кати...

до Сокала, Вас. Вітера і Марію Вітверу з Миклашевів до Корчини, Мар. Герасимовичеву з Гвіздців міста до Гвіздці старого, Мар. Вальковську з Гвіздцією с. до Гвіздці м., Евст. Будзиновського з Плахова до Ішківова, Анг. Андріювичеву з Гороховичівця І до Горохолина ІІ і Теклю Федінівну з Мразинів до Дережиць.

— Нові шкільні інспектори. П. Міністер просвіти іменував дійствім інспектором шкільним в IX раїзі для новосандецького шкільного округа, директора жіночої виділової школи, Льва Варбацкого в Новій Санчи. — Провізоричними окружими інспекторами шкільними іменовані: управитель школи в Долині, Феликс Соколовський для шкільного округа Камінка струмилова, старший учитель в Тисменици Тадей Точиский для шкільного округа Долини і управитель школи в Бібрці, Теодор Скалецький, для шкільного округа Зборів.

— В „Народній Гостинниці“. Будова дому „Народній Гостинниці“ вже кінчить ся і з кінцем с. м. настуਪить єї посвячене і отворене, а тим самим і віддане до публичного ужитку, так що родичі, прибуваючи з дітьми по феріях до школи, вайдуть вже до готелю „Народній Гостинниці“. Для вигоди сторін дирекція розпочинав в невикінченім ще домі урядуваги з початком слідуючого тиждня і туди треба безпосередно звергати ся в кождій справі. — Дирекція.

— Зміна властності. Маєтність Пусгомити разом з купелевим заведенем купив від снайдковиців дра Бика п. Станіслав Марс, брат професора львівського університету за 580.000 К.

— Репертуар руского театру в Підволочиськах. (Саля огнєвої сторожа. — Початок 8 вечером. Абонемент на 6 вистав під ряд 10 К. — Вілети продав зелінчица реставрація): — В неділю 5 серпня „Невольник“, історичні картина з співами і танцями в 5 діях Кронівницького.

— Злодії не спілять. Вночі з неділі на понеділок дібрали ся невисліджені доси злодії до „Сокільського Базару“ у Львові через виломаний мур від читальні „Просвіти“ і забрав кілька штук бритв і портмонеток. Утікаючи забув сокиру, якою розвалював мур.

— Помер О. Григорій Филипів, парох в Чернівці під Станіславом, дия 1 с. м., в 74-ім році життя, а 40-ім съвященства

— Про вибух магазину з порохом в Любліні, який настав дия 27 м. м., доносигь тепер один очевидець, що слідує: Передполуднем межі 11 а 12 годиною вдарив грім в громозівід одного із малих складів, в котрім було на складі 3000 кілограмів чорного пороху і більша скількість місливських патронів. В першій хвили не видко було, що грім вкорив якоєшкі скоди або щоє залишив. Аж о 1 год. по полудині добачили робітники з магазину артилерії та ѹ варга, що із згаданого будинку піднимав ся слабий дим. На приказ підофіцера почали вояки гасити огонь; коли же побачили, що вже горить і деревляна стеля, під котрою знаходяться склади пороху, а огонь годі угасиги, казав підофіцир варті і працюючим недалеко в магазині воякам чим скоріше відікати та ѹ спинив горожу пожарну, що в Любліні надіхала була на недалекі гостиці. Зараз по тім — була якраз 1 год. 50 м. — настав страшений вибух і підняв ся величезний туман диму. Гук був так страшений, що було єго чути на 26 кілометрів (більше як 3 милі) далеко. Будилок щез зовсім з землі а розкинене на чотири боки відповідно до чотирох стін румовище вкрило сусідні поля. Два сусідні будинки, варгінню і другий склад по частині також розірвало. В місті віддалені на 2 кілометри повисаджувало в багатьох домах всі шиби. Річ очевидна, що в місті настав великий переполох і всі побігли на місце вибуху. Туди вислано також і вояско, котре зараз замкнуло місце вибуху від всіх сторін. На цащте завдяки обачності підофіцира ніхто з людей при тій катастрофі не згинув.

— Витроєне коній. В Снятині якийсь невисліджені доси злочинець витроїв дорожкареві Фішлеві коні в той спосіб, що всипав до оброку в стайні якоєшкі отруї. Фішель купив коні на ярмарку в Улашківцях за 1200 корон. Первого дня згинули чотири найкращі коні а три коні так хорі, що слаба лиш надія удержати їх при житю. Бідного дорожкарева і його родини бере ся розпуска. В Снятині вже була раз така сама подія; може яких де-

сять літ тому назад витроїв хтось дорожкареви Гольді 14 пар коней і він від той пори й до нині живе в біді і нужді.

— Поїзд з порохом. З Боденбах в Чехії доносять: Минувшої неділі по полуночі звертає тут дуже на себе увагу поїзд товарний, зложений з 36 вагонів, що ставув був на шляху Дрездено-Боденбах, бо на 29 єго вагонах були вивішенні по дві чорні хоругви, на кождім кінці вагона один, а на кождій хоругві і виділа ся велика буква Р (порох). То везли порох і патрони до машинових карабінів, призначенні для болгарського правительства. В кождім вагоні було по 124 скринь. З кінцем цього тижня має переходити через Боденбах другий транспорт до Болгарії.

— Тисячки на улици. З Будапешту доносять: Дивна пригода струтила в четвер вечором оперового співака Оскара Молігорі. Коли пізно вечером вертався домів улицю Андрашово, побачив на землі перед домом ч. 84 кучку зімненного паперу; він схилився і побачив, що то самі сокти і тисячки. Він зачав тоді збирати гроши, коли нараз вибігла якась елегантно убрана пані зі служницею і цікросила їго, щоби він віддав їй вибіраниі гроші і взяла ся збирати ще ті, що лежали на землі. Всіх грошей разом, що лежали на улици, було 48 тисячів корон. Муж той пані, чоловік богатий, але трохи несповна розуму, діставав вже кілька разів такого нападу, що викидав більші суми грошей на улици, щоби поробити щасливими інших людей. Так і зробив в четвер в хвилини, коли никого не було при нім і кинув 48 тисячів корон крізь вікно на улици. Співак переконаний о тім, що то правда, вернув тій пані всі гроші.

Господарство, промисл і торговля.

— Ціна збіжки у Львові дня 2 серпня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 840 до 860; жито 550 до 570; овес 860 до 880; ячмінь пашний 670 до 700; ячмінь броварний 0 — до 0 —; ріпак — — до — —; льнянка — — до — —; горох до вересня 950 до 1050; вика 0 — до 0 —; боби 0 — до 0 —; гречка — — до — —; кукурудза стара — — до — —; хміль за 56 кільо — — до — —; конюшина червона — — до — —; конюшина біла — — до — —; конюшина шведська — — до — —; тимотка — — до — —.

Телеграми.

Самара 4 липня. На губернатора кинено бомбу, котрої вибух відривав ему голову і ноги від кадовба. Виновника арештовано.

Петербург 4 серпня. Цар приняв вчера на авдіенції старшого прокуратора с. Синода Самаріна.

Петербург 4 серпня. (П. А.) В виду положення в Петербурзі заказала поліція видавати газету „Реч“, орган кадетів.

Джівка 4 серпня. (П. А.) З причини страйку в тутешніх фабриках наспіла минувшої ночі поміч, іменно 2 шкадрони драгонів і піхота. Войско арештувало кількох робітників. На вість о тім інші страйкуючі кинулись громадно арештованим на поміч, при чим прийшло до стички з войском і кілька осіб зранено. Головних проводирів страйку арештовано.

Гельзінгфорс 4 серпня. Після віродостойних вістей о послідних нещастіях в Свеаборгу і на сусідніх островах убиті: полковник Наташа, 10 воїнів і 3 особи цивільні; 35 осіб було тяжко ранених, 40 осіб легко ранених. Серед жертв іншокраїн на островах було кілька осіб, котрі зовсім не брали участі в розроках.

Петербург 4 серпня. Проти висказаного з багатьох сторін сумніву, страйк генеральний, ухвалений комітетом страйковим, здається таки здійснювати ся. Страйк мав вибухнути вчера о півночі з нагоди привезення тіла Герценштайнна з фінляндського двірця на Николаївський проспект. Серед населення настало обурене з причини розстріляння в Кронштадті на місці кількох збунтованих вояків. Власти державні мають надію удержати рух на головних лініях залізничних при помочі войсків.

Петербург 4 серпня. Мимо ухвали ради делегатів робітничих, щоби нині розпочати страйк загальний, рух па залізниці з Сестрорецьком удержується в порядку. В місті панує спокій. П'ята частина робітників не працює. В кількох цубличних і приватних заведеннях сьогодні електричне не функціонує. У всіх театрах відбулися представлення, всі склени отворі. Рух людей і пароходів нормальні. З виїмкою стички з причини здергування руху трамваєвого не було розрухів.

Варшава 4 серпня. Подрібності о убивстві ген. Маркграфського суть слідуючі: Овогди о 3 год. 30 мін. по полуночі приїхав помічник ген.-губернатора в зариї поліційні, ген.-майор Андрей Маркграфський початковим поїздом з Варшави разом з женю, 3-літньою донькою і 6-літнім синком до Отвоцка. На дорозі межі вілями виніло з двох сторін 10 незністних людей і стрілили кілька разів до їдущих повозом. Маркграфський поціланий двома кулями в голову ззаду згинув на місці. Сполошенні коні сінули, в наслідок чого труп виніав з повоза. Одна куля поцілила 6-літнього синка генерала, котрий привезений до вілі також небавом помер. Візник спав з кізла, але скочив ся і мимо того що був ранений, побіг за кіньми. Генералові і Залізничні донечці не стало ся нічого. Тіло генерала привезено до вілі, а генералова вислали відтак телеграмами о замаху до Варшави. О 7 год. вечором приїхали з Варшави до Отвоцка начальник губернської жандармерії залізничного полковник Імбен, начальник канцелярії убитого полковник Собакінський, рітмайстер від жандармерії Афанасіев, прокуратор і компанія шіхоти в цілі зроблення облави на виновників замаху.

Рух поїздів
важливий від дня 1-го мая 1906.

поси.	особ.	Приходять до Львова
в день		
6-10	З Іцкан, Чорткова, Делітіка (ч. Коломию)	
7-00	Підволосіч, Бродів (на Підвамче)	
7-20	Підволосіч, Бродів (на гд. дворець)	
7-29	Лавочного, Борислава, Калуша	
7-50	Рави рускої, Сокала	
8-05	Станиславова, Жидачева	
8-15	Самбора, Сянока, Хирів	
8-18	Яворова	
8-45	Кракова, Відня, Любачева, Хирів	
10-05	Коломиї, Жидачева, Потутор	
10-35	Рищева, Ярослава, Любачева	
11-45	Підволосіч, Гусятина, Коницінець	
11-50	Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава	
1-30	Кракова, Відня, Сянока, Хирів (ч. Пер.)	
1-40	Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліцьки	
	Самбора, Сянока, Стрілок	
2-05	Підволосіч, Бродів, Грималова (на Підв.)	
2-20	Підволосіч, Бродів, Грималова (год. д.)	
	Тухлі (1/8 до 1/6), Скілього (1/6 до 1/8)	
	Яворова	
	Бельця, Сокали, Рави рускої	
	Кракова, Відня, Хирів (на Підвамче)	
	Іцкан, Жидачева, Калуша	
	Підволосіч, (Одеси), Бродів, Потутор	
в ніч		
8-40	З Кракова, Відня, Сянока	
	З Іцкан, Потутор, Чорткова	
	Самбора, Хирів, Ясла	
	Кракова, Відня, Сянока, Хирів	
	Підволосіч, Бродів, Скала (на Підвамче)	
	Підволосіч, Бродів, Скала (год. дворець)	
	Лавочного, Калуша, Дрогобича	
	Іцкан, Жидачова, Заліцьки	
	Кракова, Ясла, Хирів	
відходять зі Львова		
в день		
6-15	До Іцкан, Потутор, Чорткова	
6-20	Підволосіч, Бродів, Гусятина	
6-35	Підволосіч, Бродів, Гусятина (на Підв.)	
6-55	Яворова	
7-30	Лавочного, Калуша, Дрогобича	
	Кракова, Відня, Любачева	
	Кракова, Сянока, Відня	
	Самбора, Стрілок, Сянока	
	Іцкан, Калуша, Чорткова	
	Бельця, Сокали, Любачева	
	Підволосіч, Бродів, Грималова	
	Підволосіч, Бродів (на Підвамче)	
8-25	Підволосіч, Бродів	
	8-35	
	8-55	
	9-20	
	10-45	
	10-55	
	11-15	
2-21	До Іцкан, Потутор, Чорткова	
2-36	Підволосіч, Бродів (на Підвамче)	
2-40	Іцкан, Калуша, Чорткова	
2-45	Кракова, Відня	
	2-30	
	3-30	
	4-05	
	4-15	
в ніч		
6-00	До Яворова	
6-15	Підволосіч	
6-25	Лавочного, Калуша, Дрогобича	
6-35	Кракова, Відня, Хирів	
7-25	Рави рускої, Сокала	
9-10	Станиславова, Чорткова	
9-50	Підволосіч, Бродів	
10-05	Перемишаля (1/8 до 1/6), Хирів	
10-40	Іцкан, Чорткова, Заліцьки	
10-51	Самбора, Хирів, Сянока	
11-00	Кракова, Відня	
11-15	Підволосіч, Грималова, Скала	
11-30	Стрия, Дрогобича, Борислава	
12-45	Кракова, Відня	
2-51	Іцкан, Калуша	
Залітка.		
	Поїзди приходять і відходять після часу	
	середньо-європейського, котрий обовязує також	
	у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі	
	инші білети, ілюстровані провідники, розві- клади їзди і т. п. можна набувати цілий день	
	в місцевому бюрі ц. к. залізниць державних, пасаж Гавмана ч. 9.	

За редакцію відповідає: Адам Креховецький.

Маятникові годинники з голосом вежових дзвонів

то послідна новість у фабриках годинників. Ті мініатурові французькі годинники мають 70 цмт. довготи, скринку з правдивого орізового дерева, прехорошо політикованого, буть кожду півгодину і п'яту годину. Голос дуже приємний і милоозвучний, дуже подібний до вежового. Ціна К 10.— із звичайним звуком К 9. Ті самі годинники, але з муавкою, котрі вигравають що години пайеткашній і марші К 12. Скринка і єнаковане до кожного годинника 80 сант. За ті маятникові годинники гарантуємо письменно три роки. Суть они правдивою окрасою завдяки гарному викінченню і становлять хороший і елегантний мебель. Будильник з муавкою, що грає місто дзвонити К 12.

Никльовий Roskopf-Remontoir K. 5.— Правдиві срібні ремонтоари K. 10.— Висилка тілько за післанзатою. Коли ю не до виодоби, гроші звертаємо назад, для того купуючий нічого не ризикує. Великий хороший ілюстрований цінник годинників, ланцюшків, перстенів і т. п. даром і оплатно.

JOSEF SPIERING, Wien, I., Postgasse Nr. 2—31.

Інсерати

приймає

Агенція дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж
Гавсмана ч. 9.

Правдивий Роконф з подвійного золота

Savonnet-Anker-Remontoir
суть найновіші Роконф-годинники. Ті годинники мають знаменитий під гвараніцею верк, суть криті подвійно з трома дуже сильними з double-золота ковертали з пружиновою накривкою. Золото double есть подібне до правдивого золота і свою подібність до золота ніколи не трагить. Годинники ті через свою величаву окрасу викликають подив і не дауться розріжнити від правдивих золотих.

Ціна 5 злр.

До того відповідні ланцюшки з double-золота алр. 1·50.— До кожного годинника долучається 3-літня письменна гарантія.—

Висилка за післанзатою.

JOSEF SPIERING Wien, I., Postgasse 2.

■ Найдешевше можна купити лише ■

В АВКЦИЙНІЙ ГАЛИ

Пасаж Миколяша

меблі, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерії,

старинності і все можливе до домового уладження.

Порозуміння з провінцією писемно.

Вступ вільний цілий день.

Головна Агенція дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошення до всіх дневників

і також пренумерату на всі часописи країні і заграниці.